

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek popoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L. Za inozemstvo celo leto 30 L.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: RICHARD OREL.

GORIŠKA STRAŽA

Štev. 6

V Gorici, v ponedeljek 21. januarja 1924.

Let. VII.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej.
List izdaja konsorcij GORIŠKE STRAŽE Tisk. Juch v Gorici via Morelli 16.
Uprava in uredn.: ulica Mameli 5. (prej Scuole).

Kulturna nasilstva proti slovenskim izobraževalnim društvom v naši deželi. Izobraževalna društva v Vipavi, Vrhopolju, Slapu, Št. Vidu, Šturijah, Gočah, Podragi Dornbergu, Zaloščah, na Saksidu in Spodnji Idriji ne smejo več delovati.

V zadnji »Goriški Straži« smo ali duška nepopisnemu ogorčenju, se je polastilo našega ljudstva, er je podprefektura v Idriji nasilno in protipostavno prepovedala delovanje izobraževalnim društvom Cerknem, Planini in na Straži.

Val razburjenja SE MED NAŠIM JUDSTVOM ni še pelegel radi samovoljnega postopanja idrijskega oblastnika ko stojimo pred še bolj samovoljnim činom goriškega podprefekta komendatorja Nicolottija. Goriški podprefekt Nicolotti je te dni preneval delovanje našim izobraževalnim društvom: v Vipavi, Vrhopolju, v Gočah, v Budanju, v Slapu, v Št. Vidu, v Šturijah, Podragi, Dornbergu, Zaloščah in na Saksidu.

Ob tem činu goriškega oblastnika naše ljudstvo opravičeno vprašuje: ali smo goriški Slovenci še v Evropi, ali nismo člani države, ki se pred celim svetom ponaša, da je belka kulture in civilizacije? Saj društvena in zborovalna svoboda najbolj priprosta pravica evropskih narodov.

Namen goriškega podprefekta.

Prepričani smo, da se je odločil goriški podprefekt zadati s protipostavnimi ukrepi smrtni udarec naši »prosvetnih društev«, ki imajo članjenih 110 »prosvetnih društev«. Organizacijo so ustvarili goriški Slovenci z največjo ljubeznijo in z velikimi gmotnimi žrtvami. S to organizacijo so goriški Slovenci zdravili moralne rane, ki jim jih zasekala kot vsakemu drugemu narodu svetovna vojna. Zato naj se uveda goriški podprefekt kom. Nicolotti, da se s tem ukrepom žaljivo dravo kulturno armado značajnih in ponosnih slov. mladeničev in deklet, mož in žen. Ljudska armada slovenskih izobraževalnih društev Italiji ne bo trpela samovoljnosti protizakonitosti goriškega podprefekta.

»Goriškega podprefekta je protizakonit.

Goriška podprefektura stoji na ališču, da je v Julijski Krajini še dno v veljavi avstrijski društvenozakon iz leta 1867. Če je to res, pravašmo gospoda podprefekta Nicolottija: Zakaj ne razpustite in prepovedate delovanja italijanskim društvom, ki niso ustanovljena po avstrijskem društvenem zakonu? Italijanska društva se lahko svobodno gibljejo in svobodno delujejo. Njihovih prireditelj se udeležijo tudi Vi, gospod podprefekt, če ne po VAŠEM MNENJU PROTIZAKONITA. Naša društva pa vsa ustanovljena na podlagi avstrijskega društvenega zakona. VENDAR JIH PREGANJATE. JIM PREPOVEDUJETE SAKO DELOVANJE TER JIH

RAZPUŠČATE!? Ustanovitve NOVIH izobraževalnih društev ne dovolite ne po avstrijskem, ne po italijanskem in sploh po nobenem zakonu, ter se sklicujete v svojih odlokih na to, da »NE NUDIJO GDBORNIKI DOVOLJ JAMSTVA, DA SE BODO DRŽALI V SVOJEM DELOVANJU DRUSTVENIH PRAVIL«!?

V isti pokrajini, v istem političnem okraju uvaža in izvršuje goriški podprefekt dvojni zakon: nasproti SLOVENSKIM izobraževalnim društvom enega, nasproti ITALIJANSKIM društvom drugega. To postopanje goriškega podprefekta je gotovo proti željam in zahtevam osrednje vlade v Rimu, ki je po samem ministrskem predsedniku Mussoliniju postavila kot glavno politično načelo nasproti Slovincem: »Enake pravice in enake dolžnosti«.

Naš odgovor.

Slovenci smo nared boja. Kar imamo in kar bomo imeli, si bomo pribrali le z največjimi žrtvami, vstrajnostjo in samo z lastnimi silami. Boj za pravico je naša zgodovina in boj za pravice bo tudi naša bodočnost. Slovenski narod je krščanstvo popolnoma prešinilo. Ker smo narod kristjanov, zato NE trpimo nasilstva, protizakonitosti in samovoljnosti, naj pride od koderkoli in še najmanj če pride od posameznih oblastnikov. Mi bomo branili svojo vero, svoj jezik, svojo šolo, svoja društva in svojo kulturo, zato ker smo prejeli te darove od Boga in ker smo si jih sami z lastnimi silami ustvarjali.

Zavedamo se globoko zgodovinske resnice, da ni propadel narod, ki je bil prežet krščanske misli, krščanskega življenja, krščanske pravičnosti in krščanske ljubezni.

Zato kličemo v tem resnem in za naše ljudstvo težkem trenutku tudi gospodu goriškemu podprefektu: PROČ S PROTIZAKONITIMI NAMENI IN UKREPI NASPROTI NAŠI KULTURNI ORGANIZACIJI. Vaš čin smatramo za izraz največjega sovraštva nasproti goriškim Slovincem. Vaše postopanje dokazuje popolno nerazumevanje slovenskega ljudstva v Italiji. Slovensko ljudstvo si pa želi državnih oblastnikov, ki ga bodo spoštovali, ljubili in razumeli.

Protestno odposlanstvo na podprefekturi.

Ko je dospela v Gorico pretresujoča vest, da je goriška podprefektura nastavila sekiro na naša izobraževalna društva v Vipavski dolini, se je podalo nemudoma odposlanstvo »Prosvetne zveze« in političnega društva »Edinosti« v Gorici ter poslanec Virgilij Šček na goriško podprefekturo, da dvigne sve-

čan protest proti nepostavnemu nasilstvu, ki ga uganja z našim ljudstvom podprefekt Nicolotti. »Prosvetno zvezo« sta zastopala dr. Josip Brajša in urednik Kemperle, politično društvo njegov predsednik dr. Besednjak. Ker podprefekta ni bilo v Gorici so se javili odposlanci pri komisarja Diazu, kateri jih je nemudoma sprejel. Dr. Brajša je pojasnil gospodu komisarju, da prihajajo k njemu, ker podprefekta ni doma, in ga prosil, naj sporoči izjave odposlancev kom. Nicolottiju. »Moja naloga je, da protestiram v imenu »Prosvetne zveze«, matice vseh naših izobraževalnih društev, proti postopanju napram našim izobraževalnim društvom. Brez vsakega poudarka se javi v našem društvu orožnik in naznani, da je društvo razpuščeno in prepovedano vsako nadaljnje delovanje.« G. komisar se brani in pravi, da društva niso bila razpuščena, temveč da je bilo ukinjeno samo njihovo delovanje. »To pomeni ravno vničevati naša društva in preprečevati vsako izobraževalno delo«, ugotovi dr. Brajša. Tem izvajanjem se pridruži v imenu Političnega društva dr. Besednjak. »Ne!«, se nanovo brani g. komisar, »saj društva lahko vložijo prošnjo in se jim dovoli obstoj. Goriška podprefektura stoji na stališču avstrijskega društvenega zakona iz leta 1867.« Z začudenjem vzame odposlanstvo te besede v znanje in dr. Besednjak izjavi:

Ena je politika Mussolinija, druga Nicolottija.

»Gospod komisar, sporečite gospodu komendatorju sledeče: Ako je veljaven avstrijski zakon, mora veljati za vse enake. Zakaj ne uporabljate goriška podprefektura avstrijskega zakona za italijanska društva? Ali zanje ne velja avstrijski zakon? Le pošljite k italijanskim društvom orožnike in prepovedajte jim delovanje, če se upate? Tega ne boste storili, ker uporabljate nasproti njim italijanski zakon.«

G. komisar pa vstraja na trditvi, da je za naše pokrajine v veljavi stari avstrijski društveni zakon. Poslanec Šček mu odvrne: »Ugotoviti moram, da je pri nas ena politika Mussolinija, druga podprefekta Nicolottija. Pred meseci sem se v zadevi društev obrnil na podministra Finzija in dobil od njega sledeči odgovor: »Z razširjenjem zakona o javni varnosti na nove pokrajine je stopil avstrijski zakon iz veljave. Zato zahtevamo, da se goriška podprefektura pri vseh drži samo enega zakona.« Odposlanstvo se je nato poslovilo. Vsekakor pa kažejo vsi stiki, ki jih imamo z g. komisarjem Diazem, da on razmeroma dobro umeva težnje in potrebe našega ljudstva in da mu gre z dobrohotnostjo na roko. »Goriška Straža« je pa že pred časom pisala, da je pod-

prefekt Nicolotti najbolj nesposoben uradnik, ki jih je do danes imela Goriška, kar se tiče njegovega popolnega nerazumevanja goriških Slovencev.

Protest na ministrskega pred. Mussolinija!

Njegova Ekscelenca Mussolini ministrski predsednik

RIM.

Dasi je podpisani prejel jasn odgovor od ministra Finzija, uporablja podprefekt Nicolotti v Gorici le proti slov. izobraž. društvom samovoljno policijski avstrijski zakon, obenem pa tudi italijanski zakon o javni varnosti. Podprefekt zabranjuje obstoječim slovenskim izobraževalnim društvom vsako delovanje.

Istčasno uporabljata za vsa neslovenska izobraževalna društva izključno italijanski zakon. Podprefekt nadaljuje s takim postopanjem že celo leto.

Podpisani dviga slovesen protest v imenu 110 goriških izobraževalnih društev in v imenu slovenskega ljudstva, katero je čez vse mere ogorčeno radi samovoljnega in protipostavnega ravnanja, ki nasprotuje določnim namenom osrednje vlade.

Zahtevam nemudnih ukrepov, da se bo podprefekt držal SAMO ENEGA EDINEGA ZAKONA ZA VSE, kajti samovoljna neizrečno škoduje skupnemu življenju italijanskega in slovenskega ljudstva.

Virgilij Šček
državni poslanec

Gorica, 19. januarja 1924.

Protikulturni dokument.

V dokaz brezprimerne in protizakonitega

postopanja oblastnikov nasproti naši izobraževalni organizaciji prinašamo dva dokumenta v originalu:

R. Sottoprefettura in Idria.

I sottoscritti presentano a Cod. R. Sottoprefettura in cinque esemplari lo Statuto di cultura cattolica in Idria di Sotto colla domanda di voler approvarlo.

La società non viene fondata di nuovo, essendo stata istituita già nel 1890 ed approvata sotto il nome: »Società Slovena di cultura in Idria di Sotto« dall'Autorità politica di Lubiana.

Nel 1919 la Società presentava il

sue statuto al R. Commissariato di Longatico per l'approvazione, ma finora non ricevette alcuna evasione.

Perciò i sottoscritti domandano a Cod. R. Sottoprefettura di voler approvare lo Statuto della Società.

Idria di Sotto, 7 settembre 1923.

Podpisi predlagateljcev.

S to prošnjo je Kat. slovensko izobraževalno društvo zaprosilo Kr. podprefekturo v Idriji, da potrdi njegova pravila. Društvo je bilo ustanovljeno že leta 1890. Društvo je prejelo na to vlogo sledeči odgovor:

R. Sottoprefettura, Idria
No. 69/599 Gab.

Idria 14 gennaio 1924.

Ogg: Idria di Sotto. Società Cattolica di Cultura. Statuto.

Al Signor Sindaco Idria di Sotto.
Prego la S. V. di comunicare ai

promotori della Società in oggetto che la R. Prefettura non ha potuto prendere atto della costituzione della Società stessa, non dando essi promotori sufficiente affidamento di contenere l'attività entro i limiti dello Statuto.

Gradisco un cenno di ricevuta.

Il Sottoprefetto

Brezobzirni dokumente
glasiv slovensčini:

Ugledno županstvo prosim, da obvesti ustanovitelje Kat. izobraževalnega društva v Sp. Idriji, da ni mogla kr. prefektura vzeti na znanje ustanovitve imenovanega društva, ker ne nudijo ustanovitelji zadostnega jamstva, da bodo delovali v mejah društvenih pravil.

Prosim, da me obvestite o prejemu dopisa

Idrija 14. januarja 1924.

Podprefekt.

Kaj se godi po svetu?

Slovenska ljudska stranka nasproti na sporazumu z Italijo.

Politični in vojaški dogovor, ki sta ga sklenili jugoslovanska in italijanska vlada, je vzbudil silovit vtis v vseh opozicionalnih strankah Jugoslavije. Od vseh strani hitijo poslanci in politični voditelji v Belgrad, da prouče novi položaj in se pripravijo na parlamentarno bitko, ki se bo začela 24. januarja. Ta dan se otvori namreč v belgradski zbornici razprava o italijansko-jugoslovanskem sporazumu. Ne le jugoslovanska in italijanska, ampak vsa evropska javnost čaka z napeto pozornostjo na razprave, ki se pričnejo v par dneh v Belgradu. V glavnem mestu Jugoslavije množijo dopisniki največjih svetovnih listov in čakajo napeto na potek političnih dogodkov.

Ninčič pa išče stike z voditelji opozicionalnih strank in jih skuša pridobiti za svoje načrte. Tako je imel sestanek z bivšim ministrskim predsednikom Ljubo Davidovičem, Korošcem, ki zastopa Slovence, Muslimane in Radičeve stranko. Korošca Ninčič nikakor ni mogel prepričati o koristnosti sporazuma. Slovenska ljudska stranka je dogovoru z Italijo odločno nasprotna in bo šla radi tega v parlamentarni boj proti Pašičevi vladi.

Iz kakšnih razlogov je največja slovenska stranka nameravala dogovoru sovražna, je povedal dr. Korošec odkrito in brez ovinkov dopisniku »Piccola«, ki se mu je predstavil v Belgradu.

Izjava dr. Antona Korošca.

»Bivši minister« — pripoveduje časnikar — me je prijazno sprejel in govoril z menoj nekoliko krepko in s smehljajočo odkritostjo, za kar sem mu hvaležen, ker zadobe tako njegove manj neugodne besede večji pomen.

»Kakšen vtis je napravil med Slovenci sporazum z Italijo?« sem ga prašal.

Takoj mi je odgovoril: »Zelo slab, kajti mi ne moremo zabiti, da je bil nekoč čas, ko bi bili dobili v zameno za Reko: Zader in otok Cres. Kaj pa dobimo s sedanjim dogovorom? To je pogodba, ki je ne podpisemo in je ne podpisete vi s prepričanjem.

»Meni se zdi, da ste preveč črnogledi« — sem ga prekinil.

»Ne! Podlaga za sporazum mora biti prisrčnost in odkritost brez postranskih namenov; do tega pa ne bo prišlo vse dotlej, dokler Italija ne spremeni in zboljša svojega ravnanja s hrvatskim in slovenskim

ljudstvom, ki je vključeno v njeno ozemlje ter mu dovoli svoboden narodni razmah na šolskem, socialnem in verskem polju. To glede notranje politike Italije. Kar se tiče zunanje politike, bi bilo potrebno, da se vniči celo vsak vtis, da nadaljuje Italija za našim hrbtom spletkarije z našimi sovražniki.«

Še enkrat: gre za narodne pravice

Hrvatov in Slovencev v Italiji.

V svoji izjavi je dr. Korošec še enkrat poudaril, da je vsak pravi sporazum med Italijo in Jugoslavijo nemogoč, če ne dobe slovenske in hrvatske manjšine v Italiji, vseh pravic, ki jim pritičejo. Ako hoče Italija pravo prijateljstvo, naj ravna s Hrvati in Slovenci pravično.

»Vi delate napako — je rekel — da ne ravnate boljše s Slovani v novih pokrajinah. Kajti od tega bi vi imeli korist najboljšega skupnega življenja ter bi si zagotovili gotovo odkritosrčno hvaležnost.

Neposredno korist bi imeli posebnost v Tržačani, kajti za nas Slovence ima Reka le malo pomena. Mi pa bi radi in bi mogli še s Trstom krepko delati ter bi njemu posvetili naše gospodarske napore.

Toda ako naj postane to mogoče, je potrebno, da spremenite svoj politiki do naših bratov».

Tak sporazum ne!

»Moj namen je odločno napadati vlado radi tega dogovora, ki daje ugodnosti le Italiji. Tri dni in tri noči premišlujem zama, kaj nudi pogodba nam. Ravnotako premišljujejo Muslimani in Radičevci.

»Ali mislite, da bo Vaša opozicija spravila sporazum v nevarnost?« sem ga prašal.

Dr. Korošec me je pogledal s svojimi svetlimi sinjimi očmi, polnimi inteligence in navihanosti in mi s tem namignil, da bi raje o tem molčal. In ko sem ga prašal, če se mu »bo posrečilo organizirati opozicionalni blok, mi je odgovoril zelo zagonetno. Pač pa me je silno prijazno odslovil in poudaril z veliko toploto, da Slovenci nikakor niso nasprotni sporazumu, temveč ga močno želijo, ne marajo pa takega sporazuma, ki se je ravnokar sklenil.

Kako opravičuje Belgrad pogodbo?

Brez dvoma je dogovor med Italijo in Jugoslavijo velikega pomena. Jugoslavija se je rešila prepira z veliko državo, ki ji je znala občutno škodovati v različnih ozirih. Pravijo, da je organizirala proti Jugoslaviji Bolgarijo in pomagala Makedonstvujušcem v boju proti

Stambulijskemu. Pravijo, da je podpirala v Albaniji gibanje proti Jugoslaviji in na severni meji, da je šla roko v roki z Ogrri ter jih vsodbujala, naj se pripravljajo na obračun z Jugoslavijo. V Budimpešti je bilo pogostokrat očitno videti, kako slavijo Ogrri in Italijani pobratimstvo. Saj je ogrska vlada vpeljala v svoje šole italijansko celo kot obvezen predmet. Kakšne sitnosti je znala delati Italija Jugoslovanom, je pokazal koroški plebiscit, kjer so Italijani bistveno pripomogli Nemcem do zmage. Jugoslavija je čutila na vseh mejah pritisk Italije, braniti se je morala v Albaniji, proti Bolgarom, proti Ogrrom in celo proti revnim avstrijskim Nemcem. Imela je na vse strani vezane roke. Sedaj ko je uredila z Italijo prijateljstvo, je prost vsakega pritiska in lahko svobodno diha. Meje so varne in tako se lahko obrne z vso energijo ureditvi in utrditvi svojih notranjih razmer.

Kakšne koristi ima Italija?

Res je, pravi Korošec in opozicija, da nam je Italija delala velike ovire, toda mi bi se bili njenega pritiska prav lepo osvobodili. Ali nismo imeli na svoji strani Čehov, Rumunov in tudi Grkov? Oere bi bili Čehi in Rumuni sami ukrotili, če bi jih prišla volja do vojne. Bolgare bi držali na uzdi Grki, uboga Avstrija sploh ni prihajala v poštev. Ali nismo imeli zraven tega še za zaveznika Francijo, ki je naimogočnejša država v Evropi? Se niso li Poljake že blizali Mali antanti? Zblizanje z Rusijo bi pa dalo Jugoslovanom s časom naravnost sijajno mesto v evropski politiki. Jugoslavija je bila torej dovolj krepko zaščiten in ni potrebovala nujno zveze z Italijo. Pač pa ima Italija od pogodbe neprecenljive koristi. Doslej ni igrala Italija v Veliki antanti nobene odločilne vloge, in tudi ni imela nobene besede v Mali antanti. Krfski spor jo je oddaljil od Grkov ter spravil v prepir z Angleži. Radi Tangerja se je zasovražila s Francijo in tako je bila Italija kot velesila osamljena. Z novo pogodbo je postala na en mah prva država v srednji Evropi, kjer je prav krepko izpodrinila Francoze. Odprla je povrhu Balkan svoji trgovini in tako je njena moč silovito zrasla. Zato trdi opozicija, da prinaša pogodba koristi v prvi vrsti le Italiji.

Sporazum samo za eno ceno.

Toda tudi če bi si izvojevala Jugoslavija v pogodbi z Italijo vse državne koristi, bi sporazuma ne smela skleniti, ako ne bi bila zajamčila istočasno s pogodbo svobodnega narodnega, kulturnega in gospodarskega življenja slovenskih bratov v Italiji. Ob tej priliki bi Jugoslavija prav lahko dosegla, da bi se tudi Italija pogodbeno obvezala spoštovati vsestranske pravice slovenske manjšine v svoji državi. To je odločno stališče jugoslovanske opozicije, ki ne odobruje sporazuma med Jugoslavijo in Italijo. »Slovenec« piše o sporazumu:

»Če je že naša diplomacija mislila, da mora neodvisnost Reke žrtvovati, zakaj se ni vsaj potrudila, da bi bila pogodbeno zagotovila narodno in kulturno avtonomijo Jugoslovanom v Italiji — to se vprašuje danes Slovenec in Hrvat in vsak pošten Srb!

Zahteva po zagotavljanju narodnih pravic primorskim Slovanom je tako upravičena, da bi velesile ne mogle odreči svoje podpore za doseg manjšinskih prav, katere po statutih Društva narodov uživa po ostali Evropi narodne manjšine, ki etnično pripadajo prema-

ganim državam, dočim se Jugoslavija šteje med države zmagovale. Temu pritisku bi se Italija ne bi mogla izmuzniti, če bi bili vstraj do konca nanjo pritiskali.

Kako da bi Italija ne bila priključena koncedirati vsaj narodno avtonomijo svojim slovanskim državljanom, kar zanjo ne pomeni nobenih izgub, marveč celo dobiček?

Avtonomija za naše sonarodnike v Italiji bi se bila tem lažje dosegla, ker bi se bila itak morala izvršiti le v skromnih mejah, ki jih dovoljuje italijanska ustava in italijanskega centralizma — za naše trpeče brate bi bilo vsaj nekaj za Italijo pa bistveno prav majhnih žrtev.

Čemu ji je bila ta stvar tako majhnega pomena, da se danes draciemo ne vidimo pred seboj poloditve prvotnih vesti, češ da se prihaja v pogodbi z Italijo tudi točdo o garancijah za narodno avtonomijo Slovanov v Italiji?

Kaj poreče k temu nekdanji vodja primorskih Slovanov, g. Rybar, ki zavzema odlično diplomatsko mesto v zunanjem ministstvu?

Tako pridemo tudi s te strani sklepa, da je naša vlada v pogodbi z Italijo izdala najbolj važne rodne in kulturne interese Slovencev in Hrvatov.

Mestne novice

V GORICI BO RAZSTAVA FURLANSKIH UMETNIKOV.

Aprila meseca bodo razstavili v Goriški furlanski umetniki svoja dela. V namen se je že sestavil odbor vidskih in goriških umetnikov.

MESTNO GLEDIŠČE.

Od večeraj do 23. t. m. nastopa v stnem gledišču pod vodstvom g. Cueluzzija igralska družba iz Ben Med novostmi se nahajata burki: »vojevanje Amerike« od Alfreda Tenija in mnogo pričakovana: »Nina, delaj se neumno!« v 3 dejanjih z go, ki se je v Milanu petdesetkrat v zorila.

TATVINA.

Ker človek po zimi radi mraza več in boljšega perila kot v poled mesecih in ker je nabava istega žezna še vedno z občutnimi stroški, si nepoznani prijatelji mestnega kopališča pomagali na enostavnejši čin. Vdrli so v stanovanje upravne kopališča g. Strukelja in odnesli 2000 lir raznega perila.

MESTNI PRORAČUN.

Kakor poroča mestni komisarij proračun goriškega mesta izrav. Za leto 1924 je proračunjenih 15,250 dohodkov in ravno toliko izdatkov.

MESTNO KOPALIŠČE.

Mestno kopališče je dostopno činstvu nepretrgoma od sedme žjutraj do sedme ure zvečer. Na polago so gorke in mrzle kopeli. V botah od 3 do 7 ure zvečer in v ljah od 10 do 1 ure popoldne so moške, v nedeljah od 8-10 ure ženske, na razpolago tudi parne peli.

Listnica uprave.

(Lista ni).

Danes smo poslali list kot je že naznanjeno, samo onim, ki plačali naročnino. Bivše in dnaročnike uljudno prosimo, naj koj pošljejo naročnino, če hoče da bodo imeli vse letošnje številke kajti zaloga teh je majhna.

Še je čas!

V zalogi imamo še nekaj »Prav Kdor plača takoj celoletno naročnino jo dobi še zastoj. Seve kler bo še kaj v zalogi. Zato prite se!

DNEVNE VESTI

MOHORJEVA DRUŽBA:

Gg. duhovniki, ki niso pomotoma prejeli nabiralnih pol za „Goriško Mohorjevo Družbo“, so naprošeni, naj se obrnejo do uprave G. M. D. v Gorici, Riva Piazzutta št. 18., da se jim iste nemudoma dostavijo.

Čitaj listnico »uprave«!

Lista ni. — Še je čas!

PROTI RAZMERAM NA GORIŠKEM SODISČU.

Kakor smo že poročali in žigosali, so pri tukajšnjem sodišču vpleteni ali odpustili celo vrsto višjih in nižjih uradnikov. Vsled tega je prišlo delo zelo v zastanek. Na tisoče tožb leži zaprašenih v raznih uradnih prostorih, a do rešitve ne pridejo, ker primanjkuje sodnikov. Nacavna posledica je, da trpe pri takih razmerah mnogi trgovci in obrtniki občutno škodo. Zadnji četrtlet se je vršilo pri tukajšnji „Trgovsko-obrtni zbornici“ številno obiskano zborovanje, ki je zavzele odločno stališče napram vladnim ukrepom in zahtevalo skrajšanje tožbnih postopkov. Kljub vsem tem težavam gospodarskim udarcem ne najdejo italijanski trgovci in obrtniki nobene bode, s katero bi obsodili odpuščanje slovenskih sodnikov in drugih uradnikov! Očividno še niso dovolj t-peni!

DVA MILJONA NAROČNIKOV.

Angleški časopis „Daily Mail“, ki izhaja v Londonu, ima 2 milijona naročnikov. Po mnenju drugih časopisov, je to največje število naročnikov, ki jih je kdaj dosegel kak časopis. Brezdvomno naša „Straža“ ne bo nikoli dosegla tega števila, toda prijatelji, ko čitate zgornjo ogromno številko, zavedajte se, da marsikdo glede razširjenja našega goriškega glasila še ni storil svoje dolžnosti!

ŽUPANSTVOM

priporočamo praktično knjigo za vodstvo urada za civilno stanje: Avv. Giovanni Patteri »La Pratica Civile« Formulario degli Atti più importanti del Codice civile, cena 12 lir, po pošti 14 lir. — Knjigarna Katoliškega tiskovnega društva - Gorica.

NEMŠKE DRŽAVNE FINANCE.

Kakor javljajo listi, izkazuje denarni promet nemške državne blagajne za čas od 1. do 10. januarja prvokrat prebitek v znesku 46 trilionov papirnatih mark. Če bi imela papirnata nemška marka malo več vrednosti, ko jo ima v resnici, bi pomenila ta velikanška številka nepreračunljivo vrednost. Vsekakor pa kaže, da so se nemške gospodarske razmere nekoliko ustalile.

10 MILIJARD 400 MILIJONOV DINARJEV.

bodo znašali izdatki Jugoslavije za proračunsko leto 1924-25, t. j. za čas od 1. aprila t. l. do 31. marca 1925.

OBUPNI POLOŽAJ KOROŠKIH SLOVENCEV.

Po poročilih slovenskih listov je položaj koroških Slovencev kljub vsem mednarodnim določbam skrajno obupen. Pritisk nemškega Celovca in zlasti pomanjkanje slovenskih šol povzročata, da Slovenci po mnogih krajih nazadujejo. Slovenci smo res obsojeni, da pretrpimo vse križeve poti. Naša življenska sila pa kljub temu ni zlomljena in vemo, da nam pride po težki Golgoti jasen dan — vstajenja.

DVOJNA MERA.

Ceste v furlanskem delu naše province so v najboljšem stanju, ceste v slovenskem delu užeze so pa skoro brez izjeme v takem položaju, da jih kmalu ne bo mogoče rabiti. Odkod ta dvojna skrb? Ali je denar slovenskih davkoplačevalcev manj vreden?

Kaj je novega na deželi.

SOVODNJE ob SOČI.

Znano je, da so se zadnje čase vršile v naši okolici razne tatvine. Kljub hišnim preiskavam od strani karabinerjev in občinskih zastopnikov se tatovom dolgo časa ni moglo priti na sled. Vestnosti in marljivosti kr. karabinerjev v Mirnu se imamo sedaj zahvaliti, da se je končno dobilo ukradenih stvari in prave tatove, ki so bili 16 t. m. odvedeni v zapore. Tatovi niso naši domačini, ampak tujei iz drugih krajev.

SELO NA VIPAVSKEM.

Naše „Bralno društvo“ je bilo decembra meseca razpuščeno. Prišli so orožniki iz Črnič in kratkoma prepovali društveno delovanje. Imeli smo pevski, dramatični in tamburaški zbor, ki so se vsi živahno gibal, a z enim samim nasilnim ukazom je njihovo življenje zamrlo. Kdo je vse to povzročil, ne vemo. Očividno pa so bili na delu razni temni hujšakači, katerim naše izobraževalno in narodno delo ni bilo po godu.

KANAL.

Pri nas se pobira za spomenik padlim orožnikom. Proti temu ni nobene ugovora, kajti vsi vemo, da je potrebno počastiti spomin onih, ki so padli v boju za obrambo države. Je pa nekaj drugega, kar odločno odklanjamo. G. komisar Giuseppe peternel je kratkoma določil, koliko mora odšteti vsak posamezni občanar. Nekateri so taksirani s 50 lirami, drugi z 20. tretji z 10 i. t. d. Na podlagi te določbe se sedaj pobira in tako je nemogoče, da bi človek svoj dar prostovoljno določil. To je brezdvomno nasilje. Kakor smo že v začetku poudarili, nimamo

ničesar proti zbirki, da se pa ta predpiše kakor kak davek, to ni posebno plemenito in proti temu ugovarjamo.

V 2. št. „Goriške Straže“ je izšel dopis iz Kanala. Domači fašisti dolžijo lesnega trgovca Leona Valentinčiča, da je on poslal dopis v „Stražo“, kar je neresnično. Uredništvo izjavlja, da ni gospod Valentinčič nikdar poslal našemu listu nobenega dopisa.

TOLMIN

V petek zjutraj je začelo goriti v naši občinski hiši. Ogenj je nastal najbrže iz neprevidnosti; zd se, da nihče prejšnji večer ni pogasil ognja v peči, ki je v zborovalni dvorani. Ogenj se je hitro razširil, toda tržani in vojaki, ki so prihiteli na pomoč, so ga vdušili. Škode je okrog 7000 lir.

IDRIJA.

Pred nekoliko dnevi je vgriznil stekli pes svojega gospodarja g. Sinkovca Izidorja; morali so ga takoj odpeljati v Padovo.

Kap je zadel obče spoštovanega in narodno značajnega rudniškega poduradnika, g. Jurmana. Njegov pogreb se je vršil v petek popoldne ob obilni udeležbi Idričjanov. Družini naše sožalje, kremenitemu narodnemu možu večni pokoj.

Prva civilna poroka. V ponedeljek popoldne se bo vršila v Idriji v lepi sejni dvorani prva civilna poroka. Prepričani smo, da bo gospod župan posvetil prvi civilni poroki vso skrb, ter da bo mladi par po njegovi želji zelo dolgo in srečno živel. To milost si bo pa izprosil pri cerkveni poroki,

ki jo bo izvršil vel. g. mons. Arko, saj le cerkveno poroko smatramo za pravo. Mlademu paru vošči tudi „Gor. Straža“ obilo sreče!

IZ VIPAVE.

Veliko zanimanje vlada med našim ljudstvom, kdo bo občinski tajnik združenih občin: Vipava, Vrhopolje in Budanje. Vrhopolje in Budanje zahtevata odločno, da mora biti skupni tajnik mož, ki zna popolnoma dobro slovenski in italijanski. Naš Giuseppe Petrovčič, vipavski župan, pa bi imel najraje za občinskega tajnika moža, ki ne zna niti besedice slovenski. Njemu bi dopadel tajnik čiste italijanske krvi, češ njega bodo oblastva popolnoma razumela in uvaževala. Joža Petrovčič se pa ne briga zato, ali zna tajnik jezik ljudstva, za katerega mora delati, ker ga ono plačuje. Za danes naj omenimo samo še to, da smo Vipave izgubili svoj odkritosrčni značaj; pravega zaupanja ni med nami; mnogi gledajo samo na to, kako bi opravičali posel ovađuhov nasproti sedem in soobčinarjem. Je to žalostno. Čas je, da se streznemo in varujemo čast in slovenski značaj našega trga. Pride čas, ko bo odgovor pred narodom težak.

AVČE.

V nedeljo smo imeli občni zbor našega izobraževalnega društva. Prišli so tudi nepričakovani gostje: gg. fašisti iz Kanala, in sicer gg. Mistichelli in Tazolli s slugom v pisarni kanalskega tehničnega urada. Iz zborovalne sobe so poklicali g. Avgusta Kovačiča in pričeli brez povoda nanj kričati, da je sovražnik Italije. Ker je eden izmed gospodov bil tako predrzen, da je dal Kovačiču zausnico, ga je ta zagrabil, vzdignil v zrak in položil na tla. Nato so se fašisti oddaljili. V torek zvečer so poklicali kanalski fašisti g. Čefarina, krojaškega mojstra in trgovca v Kanalu, ki poučuje pri nas petje, iz delavnice in so ga, ker so bili v premoči, „junaško“, oklofutali. Baje hočejo tako napraviti v vsem Kanalu, ki se jim nečje pokoriti. Vsak večer patrolirajo, oboroženi s palicami in gorjačami, pozno v noč po trgu, da že nihče ni več pred njimi varen. G. akademika L. Nanuta so n. pr. iskali na njegovem domu, a ga k sreči niso našli. Res, lepe razmere smo doživeli.

IZ VRHPOLJA NA VIPAVSKEM.

Gospodarstvo nazaduje tudi pri nas kakor v drugih občinah, kot čitamo v „Gor. Straži“. Kmetje se zadolžujejo pri trgovcih. Denarja ni. Vina smo pridelali letos za eno petino več kot lani, letošnji pridelek je tudi mnogo boljši kot lanski, žalostno pa je, da ni kupeev; kupčija z vinom je popolnoma mrtva. Občina pa bo morala plačati približno 32.000 lir vinskega davka. Zato se tudi iz naše občine ljudje že izseljujejo. Štirje so že odšli v Ameriko. Drugi se pripravljajo, da poiščejo svojo srečo v Nemški Avstriji.

Tudi drugače ni pri nas vse v redu. Premalo močatosti, ponosa in značaja je v mnogih naših ljudeh. Upajmo, da se ti zapeljanci izpametijo. To bi bilo njim in tudi celi občini v korist.

BILJE.

Umrli je Angel Silič, star 32 let, član občinskega starestinstva in vodja tukajšnjih tamburašev. Občinski zastop se je vdeležil slovesnega pogreba polnoštevilno. Preostali sožalje, pokojniku večni mir!

BILJANA.

V nedeljo 13. t. m. se je res vršil v šoli ples, kar je vzbudilo splošno ogorčenje v celem okraju. Kdaj se je že zgodilo, da bi se vršila v šolskih prostorih plesna zabava? To je nezaslišan dogodek za našo občino. Ko so otroci prišli v ponedeljek iz šole domov, so pripovedovali, da je šolska soba grozno smrdela po tobaku in vinu in ni bilo mogoče niti dihati. Še več! Otroci so našli v šoli razbite kozarce in steklenice z vinom. Dečki so vzeli steklenico in natočili vino v črepinje in ga popili.

Lep zgled dajejo gospodje mladini! Sramota za našo občino!

Današnje številke „Gor. Straže“ ne dobijo naročniki, ki niso plačali 15 lir za naročnino. Plačajte takoj naročnino in prejemale boste „Goriško Stražo“ spet v redu!

DOL PRI OPATJEMSELU.

Straža je priobčila 14. januarja dopis iz Dola, v katerem je poročala o spopadu med županom iz Opatjega sela, nekaterimi njegovimi znanci in nekaterimi fašisti. Med drugim je bilo rečeno, da so orožniki topli med potjo nekatere domače fante, ki so jih peljali od Devetakov proti mirenki vojašnici na izpraševanje.

Dolžni smo na tem mestu izjaviti, da ta okolnost ne odgovarja resnici. Dopisnik gotovo ni bil dobro poučen.

Prav radi popravimo pogršeno vest, kajti krivice ne maramo delati nikomur.

Orožništvo kot tako spoštujemo, ker je za vzdrževanje reda in miru v deželi potrebno. Saj je znala „Straža“ že večkrat poročati, kako so šli po nekaterih vaseh orožniki slovenskemu ljudstvu požrtvovalno na roko.

BENEŠKA SLOVENIJA.

V videmski nadškofiji biva 37.481 Slovencev v čisto slovenskih vaseh. Z onimi, ki bivajo v mešanih vaseh, jih je gotovo čez 40.000. Beneški Slovenci imajo 47 duhovnikov, od katerih 37 služijo med Slovenci. Eden je nadškof v Vatikanu, eden župnik v Rimu, eden župnik v Čikagu (Ameriki), trije v videmskem semenišču, dva sta misijonarja, dva služita na Laškem.

V slovenskem delu nadškofije so 4 fare, 11 vikarij in 35 kaplanij. V 4 duhovnijah pridigujejo in učijo nauk slovenski duhovniki, v 10 slovenskih duhovnijah so pa nastanjeni laški duhovniki, ki ne razumejo jezika prebivalstva. Pred 300 leti je bilo okoli 20.000 Slovencev, ki so imeli večinoma laške duhovnike.

Slovenskih šol niso imeli nikoli, pa kljub temu do danes ni bilo mogoče iztebiti njihovega jezika.

Sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nam je v cvetju let nenadna smrt dne 17. t. m. zvečer preselila v boljše življenje našo nepozabno

ZOFKO BRELIH.

Pogreb je bil danes predpoldnem. Ob enem se zahvaljujemo najsrčneje vsem, ki so od blizu in daleč prihiteli spremljat pokojnico na zadnji poti. Zlasti se zahvaljujemo pevskemu zboru za ganljivo petje, pokojničinim prijateljem za vse dokaze ljubezni in sočutja ter sploh vsem, ki so nam na kakikoli način izkazali svoje sočutje ob tem prehudem udarcu.

Bog povrni vsem!

Podmelec, dne 19. januarja 1924.

Katarina vd. Šorli, mati Ivan, soprog, Drago, sinček.

GOSPODARSTVO.

Kako bo država plačevala vojno odškodnino potom Beneških obveznic?

Čitateljem »Gor. Straže« je znano, da je kr. odlok z dne 10. maja 1923 št. 968 uvedel takozvane Beneške obveznice, ki jih mora vojni oškodovanec **začasno** sprejeti namesto denarja kot plačilo za vojno odškodnino. »Gazzetta Ufficiale« od 10. januarja 1924 št. 8. pa je objavila kr. odlok od 16. dec. 1923, ki določuje način, kako se bodo izdale in amortizirale Beneške obveznice. V »Gor. Straži« priobčujemo samo najvažnejše določbe tega odloka.

Beneške obveznice

se bodo vpisale v veliko knjigo italijanskih javnih dolgov; beneške obveznice bodo razdeljene v serije, ki bodo zaporedno zaznamovane z rimskimi številkami.

Kdaj se bodo obveznice vničile (amortizirale)?

Vničenje vseh 5. serij obveznic se mora izvršiti v času 25. let, počenši s 1. jul. 1923. Zadnja obveznica bo amortizirana 30 jun. 1948. Pričujoči kr. odlok pooblašča vlado, da izda prvo serijo obveznic. Izdaja vsake naslednje (druge, tretje...) serije mora biti določena po posebnem kr. odloku. Vse serije se pa začno amortizirati takoj ko so bile izdane.

Kaj pomeni vničenje (amortizacija) obveznic?

Najpozneje v 25. letih (do 30. junija 1948) bo morala država za vse beneške obveznice izplačati **pravi denar** oni osebi, ki predloži obveznico. Če ima torej obveznico vojni oškodovanec v rokah, izplača država njemu v gotovini svoto, ki je zapisana na obveznici. Če ima obveznico banka, izplača država njej.

Kakšne ugodnosti bo imel vojni oškodovanec od B. obveznic?

1.) Obveznice se obrestujejo po 3½ odstotkov. Te obresti so proste davka. Obresti zapadejo 1. julija in 1. januarja vsakega leta in se plačujejo za nazaj. Obresti tečejo toliko časa, dokler se obveznica ne izžreba. Obresti začnejo teči neposredno po izdaji obveznice od 1. julija, oziroma od 1. januarja dalje.

2.) Vse obveznice skupaj

so v prvih 10 letih, počenši s 1. jul. 1923 deležne nagrade (premije) v znesku 1 milijona lir! Premija od 1 milijona lir se izžreba meseca maja vsakega leta in izplača se naslednjega 1. julija. Prvo žrebanje premij bo pričelo, ko bo končana prva izdaja obveznic; prva premija se bo izplačala v teku 30 dni po žrebanju.

3.) Zraven tega se bodo v prvih 10 letih izžrebale tudi za znesek 1 milijarde v B. obveznicah sledeče premije:

- 1 premija od 100.000 lir
- 5 premij od 10.000 lir
- 10 premij od 5.000 lir
- 100 premij od 1.000 lir

Žrebanje milijonske premije se bo izvršilo nepretrgoma za vse serije. V to svrho se bo izžrebala vsako leto najprej serija, ki bo deležna premije; nato se bo izmed obveznic, ki spadajo v to serijo, izžrebala obveznica, kateri bo priznana premija.

Kako se bodo amortizirale obveznice?

Potom žrebanja, ki se bo izvršilo meseca maja vsakega leta; izžrebane obveznice se bodo izplačale v denarju naslednjega julija. Žrebanje se bo izvršilo istočasno za 100 obveznic.

Kaj so prav za prav obveznice?

Država je potom obveznic prisilila državljane in v prvi vrsti vojne oškodovance, da so ji dali posojilo. B. obveznice so notranje prisilno državno posojilo. Da bi se vojni oškodovanci preveč ne jezili, zato je razpisala država na to amortizacijsko posojilo nagrado. Premije so lek za vojnega oškodovanca, ki naj mu zbudi še upanje, da postane lahko bogat. Posamezne obveznice so vrednostni papirji (kakor n. pr. menice), ki se glasijo na nositelja in sicer najmanj za znesek lir 500. Lahko se pa obveznice izdajo tudi za sledeče zneske v lirah: 1000, 2500, 10.000, 25.000, 50.000, ki tvorijo 2, 5, 20, 50 in 100 obveznic po 500 lir.

Vojni oškodovanec lahko zahteva, da se morajo obveznice glasiti na IME.

Vojna odškodnina

se bo **redno** plačevala potom B. obveznic. Obveznica se glasi na ravno tisti znesek, ki se je ugotovil kot vojna odškodnina. Poleg obveznice se izroči vojnemu oškodovancu tudi obrestni odrezek za polletje, ki je v teku ob izdaji obveznice. Samo vojna odškodnina do 500 lir se bo tudi v bodočnosti izplačevala v gotovini. Odlomki vojne odškodnine do 100 lir se bodo izplačevali tudi v denarju.

Ravno tako se bo plačevala.

v denarju vojna odškodnina za stavbe v novih pokrajinah v slučaju, da se je dovršila in redno prijavila vspostava stavbe finančni intendanci do 13. maja 1923. in če so se že dovolila izplačila na račun priznane vojne odškodnine.

Tudi javnim telesom (občinam, cerkvam i. t. d.) se bo izplačala vojna odškodnina v denarju, ako se bo morala ista vporabiti za vspostavitveno delo. O tem odločuje odbor pri tržaški prefekturi, ki mu je poverjena likvidacija vojne odškodnine. Ako bodo vporabila javna telesa vojno odškodnino v druge svrhe in ne za vspostavitveno delo, se jim bo izplačala vojna odškodnina v obveznicah.

Kaj bo s predujmi?

1.) Ako je prejel vojni oškodovanec predujm od banke **pred 13. majem 1923**, potem se ta predujm kratkoma odbije od vojne odškodnine, ki mu je bila priznana. N. pr. Pavlu je bila priznana vojna odškodnina v znesku 25.000 lir; predujm mu je banka izplačala v znesku lir 15.000; Pavel bo dobil v tem slučaju B. obveznico za znesek lir 10.000.

2.) Ako pa je prejel vojni oškodovanec predujm **še po 13. maju 1923**, potem se izplačani predujm zaračuna v obveznicah v tako visokem znesku, ki bi bil potreben za kritje v gotovini izplačanega predujma.

V našem slučaju bi torej Pavlu zaračunali predujm od 15.000 lir, ki mu je bil izplačan **po 13. maju 1923 z lirami 20.000**; to radi tega, ker zadostuje že **lir 15.000**, da se nakupi na borzi B. obveznica, ki ima **20.000 lir nominalne** (napisane) vrednosti.

Za ostali znesek (5.000 lir) se izda vojnemu oškodovancu obveznica. Postavimo zdaj račun: Država je priznala Pavlu odškodnine 25.000 lir; Predujma mu je banka izplačala po 13. maju 1923 15.000 lir, kar mu država zaračuna

kot 20.000 lir; dobi še v obveznicah 5.000.

Za obračun je merodajen kurs, ki ga imajo obveznice na rimski borzi, tri dni pred izplačilom vojne odškodnine.

Pri Pavlovem računu smo vzeli okoli 75 odstotni kurs. V resnici je kurs (cena) obveznic danes 75,75 odstotkov. To pomeni: za 100 lirsko obveznico plačaš samo 75 lir in 75 centesimov.

Uvedba B. obveznic

je zelo krivična iz sledečih razlogov:

1.) Zakaj se morajo vojni oškodovanci zadovoljiti od 13. maja 1923 dalje z obveznicami, dočim so drugi vojni oškodovanci prejeli za vojno odškodnino denar? To je dvojna mera, ki ni pravična.

2.) Vojni oškodovanec, ki **nujno** rabi denar, mora obveznico prodati, pri tem pa izgubi danes najmanj 25 odstotkov.

3.) Naravno je, da zastane vsled plačevanja vojne odškodnine potom B. obveznic vse stavbeno delo ter da mnogo vojnih oškodovancev sploh ne bo moglo obnoviti svojih hiš.

Nov zobozdravnik

specialist za bolezni v ustih in na zobeh

M. U. dr. Lojz Kraigher

z nemškim zobozdravniškim izpitom sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška dela v Gorici, na Travniku št. 20, I. nadstr.

Pred seboj imamo spet zaključki, ki bo koristen za posameznike predvsem za banke. Banke bodo ležne 3.50% obresti, in sladki premij — množica vojnih oškodovancev bo vnovič trpela škodo. mnogo jih ostane brez strehe.

Naš nasvet

more biti samo eden: Kdor le re, naj hrani B. obveznice.

Najpozneje v teku 25 let bo bil za nje celo na obveznici nasano svoto v denarju. Za obveznice bo dobil 3½% obresti in če prav srečen, bo dobil tudi milijonsko premijo.

Opozarjamo naše ljudi, da ne špekulirajo že začeli pravo kupnjo z obveznicami. Svarimo vojne oškodovance pred nepremišljenimi prodajo obveznic. Predno obveznico prodaja, obrni se na svet na zanesljiv zaved ali pošteno osebo.

Tajništvo Kmetijske Delavske Zveze v Gorici.

Kmetijsko društvo v Vipavi gre ma v zalogi še večjo množino **maževe žlindre** in kalijeve soli, katero oddaja tudi na upanje za ljuvim plačnikom proti primerni obrestim.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

v Gorici - Via Dante št. 4 - v Gorici mnogoletni asistent pri dobroznem zobozdravniku dr. Piklu, spriganjema v svojem ateljeju v Gorici, Via Dante 4 v jutranjih in popoldanskih urah.

Najvišje cene plačam

za kože: lisic, kun, podlasic, zajcev, janmačk, veveric, jazbecov i. t. d. i. t. d.

Sprejemam poštne pošiljatve!

- Walter Windspach -

Gorica, Via Carducci št. 10

DR ALFONZ SERJUN

okrajni zdravnik v. p. v **TOLMINU**

sprejema vsak dan od 9.-12. in od 2.-4. popoldne.

Sprejemajo in izvršujejo se vsa v zobozdravniško stroko spadajoča dela, izdiranje zob brez bolečin, umetna zobovja v kaučuku in zlatu i. t. d. v najkrajšem času.

Odvetnik dr. NIKOLAJ TONKLI

je otvoril odvetniško pisarno

v **GORICI**, via XXIV Maggio (prej via Tre Re) št. 16
I. nadstropje.

Odvetnik ALOJZIJ MAŠERA

sodni svetnik v pokoju

je odprl odvetniško pisarno

v **Gorici** Vjale XXIV Maggio št. 11 (poprej ulica Treh Kraljev)

in uraduje vsakdan izjemši nedelje in praznike od 9.-12. ure in 15.-18. ure.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne **Regenchart & Raymann**, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!